

Judikatūras krājums

TIESAS SPRIEDUMS (piektā palāta)

2012. gada 8. novembrī*

Muitas parāds — Ievedmuitas vai izvedmuitas nodokļa pēcmuitošanas piedziņa —
Nodokļu ieņēmamošana — Praktiskā kārtība

Lieta C-351/11

par lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu atbilstoši LESD 267. pantam, ko *Rechtbank van eerste aanleg te Antwerpen* (Beļģija) iesniedza ar lēmumu, kas pieņemts 2011. gada 24. jūnijā un kas Tiesā reģistrēts 2011. gada 4. jūlijā, tiesvedībā

KGH Belgium NV

pret

Belgische Staat.

TIESA (piektā palāta)

šādā sastāvā: E. Borgs Bartets [*A. Borg Barthet*] (referents), kurš pilda piektās palātas priekšsēdētāja pienākumus, M. Ilešičs [*M. Ilešič*] un M. Safjans [*M. Safjan*], tiesneši,

ģenerālvokāte E. Šarpstone [*E. Sharpston*],

sekretārs A. Kalots Eskobars [*A. Calot Escobar*],

ņemot vērā rakstveida procesu un 2012. gada 19. septembra tiesas sēdi,

ņemot vērā apsvērumus, ko sniedza:

— *KGH Belgium NV* vārdā – *E. Gevers* un *J. Gevers, advocaten*,

— Beļģijas valdības vārdā – *M. Jacobs* un *J.-C. Halleux*, pārstāvji,

— Eiropas Komisijas vārdā – *B.-R. Killmann* un *W. Roels*, pārstāvji,

ņemot vērā pēc ģenerālvokātes uzklaušīšanas pieņemto lēmumu izskatīt lietu bez ģenerālvokāta secinājumiem,

pasludina šo spriedumu.

* Tiesvedības valoda – holandiešu.

Spriedums

- 1 Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu ir par to, kā interpretēt Padomes 1992. gada 12. oktobra Regulas (EEK) Nr. 2913/92 par Kopienas Muitas kodeksa izveidi (OV L 302, 1. lpp.), kas grozīta ar Eiropas Parlamenta un Padomes 1996. gada 19. decembra Regulu (EK) Nr. 82/97 (OV L 17, 1. lpp.; turpmāk tekstā – “Muitas kodekss”), 217. pantu.
- 2 Šis lūgums ir iesniegts tiesvedībā starp *KGH Belgium NV* (turpmāk tekstā – “*KGH Belgium*”) un *Belgische Staat*, ko pārstāv *Federale Overheidsdienst Financiën* (Valsts federālais finanšu dienests, turpmāk tekstā – “Finanšu dienests”), par to, vai muitas iestādes, kuras atrodas minētā dienesta pakļautībā, ir pienācīgi iegrāmatojušas muitas parādu saskaņā ar Muitas kodeksa 217. panta 1. punktu.

Atbilstošās tiesību normas

Savienības tiesiskais regulējums

- 3 Muitas kodeksa 217. pantā ir noteikts:

“1. Ikvienu muitas parāda rezultātā radušos ievedmuitas vai izvedmuitas nodokļa summu, turpmāk sauktu “nodokļa summa”, muitas dienesti aprēķina, tiklīdz to rīcībā ir nepieciešamie dati, un ieraksta uzskaites dokumentos vai jebkurā citā līdzvērtīgā dokumentā (iegrāmatošana).

Pirmo daļu nepiemēro:

- a) antidempinga vai kompensācijas pagaidu maksājuma ieviešanas gadījumā;
- b) ja nodokļa summa likumīgi pārsniedz summu, kas noteikta, pamatojoties uz saistošu informāciju;
- c) ja noteikumi, kas pieņemti saskaņā ar Komitejas procedūru, ļauj muitas dienestiem nepildīt prasību iegrāmatot nodokļa summas, kas mazākas par noteikto apmēru.

Muitas dienesti var atskaitīt nodokļa summu, kuru saskaņā ar 221. panta 3. punktu nav varēts darīt zināmu parādniekam pēc atvēlētā laika.

2 Dalībvalstis nosaka nodokļa summas iegrāmatošanas praktisko kārtību. Šī kārtība var atšķirties atkarībā no tā, vai muitas dienesti, ņemot vērā muitas parāda rašanās apstākļus, ir vai nav pārlicināti par to, ka minētās summas tiks samaksātas.”

- 4 Minētā kodeksa 221. panta 1. punktā ir paredzēts:

“Muitas nodokļa summu, tiklīdz tā iegrāmatota, dara zināmu parādniekam saskaņā ar attiecīgajām procedūrām.”

Beļģijas tiesiskais regulējums

- 5 Vispārīgā likuma par muitas un akcīzes nodokli, kas koordinēts ar Karaļa 1977. gada 18. jūlija dekrētu (1977. gada 21. septembra *Belgisch Staatsblad*, 11425. lpp.), apstiprināts ar 1978. gada 6. jūlija Likumu par muitas un akcīzes nodokli (1978. gada 12. augusta *Belgisch Staatsblad*, 9013. lpp.), kas sākot no

1994. gada 1. janvāra grozīts ar 1993. gada 27. decembra Likumu par grozījumu izdarīšanu Vispārīgajā likumā par muitas un akcīzes nodokli (1993. gada 30. decembra *Belgisch Staatsblad*, 29031. lpp.; turpmāk tekstā – “*LGDA*”), 1. pantā ir noteikts:

“Ši likuma izpratnē:

[..]

6° “iegrāmatošana” nozīmē muitas parādam atbilstošās nodokļa summas ierakstīšanu uzskaites dokumentos vai jebkurā citā līdzvērtīgā dokumentā;

[..].”

6 Atbilstoši *LGDA* 3. pantam:

“Noteikumi attiecībā uz iegrāmatošanu un no muitas parāda izrietošo nodokļu summu samaksas nosacījumi ir paredzēti Eiropas Kopienas regulās.”

Pamatlieta un prejudiciālie jautājumi

- 7 No lūguma sniegt prejudiciālu nolēmumu izriet, ka iesniedzējtiesā izskatāmais strīds ir saistīts ar jautājumu, vai muitas iestāde, kura atrodas Finanšu dienesta pakļautībā, ir pienācīgi iegrāmatojusi *KGH Belgium* muitas nodokļa parādu Muitas kodeksa 217. panta 1. punkta izpratnē.
- 8 Pamatlietas, kā to aprakstījusi iesniedzējtiesa, mērķis ir atcelt Muitas un akcīzes pārvaldes 2009. gada 19. marta lēmumu, kā arī Antverpenes Reģionālās muitas un akcīzes pārvaldes direktora 2008. gada 4. jūlija lēmumu, saskaņā ar kuriem *KGH Belgium* ir jāsamaksā muitas nodokļa parāds EUR 3620,52 apmērā.
- 9 2009. gada 26. novembrī Finanšu dienests iesniedza pretprasību, lūdzot atzīt, ka 2008. gada 4. jūlija lēmums ir pamatots un spēkā esošs un ka muitas nodokļi pilnīgi noteikti un neapstridami ir jāsamaksā.
- 10 Iesniedzējtiesā *KGH Belgium* apgalvoja, ka no Muitas kodeksa 217. panta 2. punkta izriet, ka dalībvalstīm savos valsts tiesību aktos ir jānosaka Muitas kodeksa 217. panta 1. punktā paredzētās iegrāmatošanas praktiskā kārtība, lai nodokļa parādnieks varētu pārliecināties, vai valsts muitas iestādes patiešām ir veikušas šo iegrāmatošanu, savukārt Finanšu dienests uzskata, ka dalībvalstīm šāda pienākuma nav.
- 11 *KGH Belgium* arī uzskata, ka, nepastāvot attiecīgajām Beļģijas tiesību normām, muitas parāds nevarēja tikt pienācīgi iegrāmatojots atbilstoši Muitas kodeksa 217. panta 1. punktam.
- 12 Saskaņā ar Finanšu dienesta viedokli ar jebkādu muitas parāda ierakstīšanu, neņemot vērā dokumentu veidu, kādos šis ieraksts tiek veikts, pietiek, lai konstatētu pienācīgu iegrāmatošanu Muitas kodeksa 217. panta 1. punkta izpratnē.
- 13 Finanšu dienests apgalvo, ka, kaut arī *État belge* nav pienākuma paredzēt savās tiesībās tiesību normas, kas noteiktu muitas parādu iegrāmatošanas praktisko kārtību, šādas normas tomēr Beļģijas tiesībās esot.

- 14 Tādējādi saskaņā ar iesniedzējtiesas viedokli, ja patiešām būtu nepieciešams pieņemt Beļģijas tiesību normas, kas noteiktu iegrāmatošanas praktisko kārtību, rodas jautājums, vai esošās Beļģijas tiesību normas atbilstoši Muitas kodeksa 217. panta 2. punktam nosaka iegrāmatošanas praktisko kārtību Muitas kodeksa 217. panta 1. punkta izpratnē.
- 15 Šādos apstākļos *Rechtbank van eerste aanleg te Antwerpen* [Antverpenes pirmās instances tiesa] nolēma apturēt tiesvedību un uzdot Tiesai šādus prejudiciālus jautājumus:
- “1) Vai [Muitas kodeksa] 217. panta 2. punkts ir interpretējams tādējādi, ka, nosakot nodokļa summas iegrāmatošanas praktisko kārtību, dalībvalstis var aprobežoties tikai ar to, ka to valsts tiesību aktos tiek iekļautas tiesību normas, kurās ir vienīgi paredzēts, ka
- šo valsts tiesību aktu izpratnē “iegrāmatošana” nozīmē “muitas parādam atbilstošās nodokļa summas ierakstīšanu uzskaites dokumentos vai jebkurā citā līdzvērtīgā dokumentā” ([*LGDA*] 1. panta 6. punkta izpratnē)
- un
- ka noteikumi attiecībā uz iegrāmatošanu un no muitas parāda izrietošo nodokļu summu samaksas nosacījumi ir paredzēti Eiropas Kopienas regulās ([*LGDA*] 3. panta izpratnē),
- vai arī dalībvalstīm, ieviešot Muitas kodeksa 217. panta 2. punktu, savos valsts tiesību aktos ir jānosaka praktiskā kārtība, kādā veicama šā kodeksa 217. panta 1. punktā paredzētā iegrāmatošana, lai parādnieks varētu pārliecināties, vai muitas iestādes patiešām ir veikušas šo iegrāmatošanu?
- 2) Vai Muitas kodeksa 217. panta 2. punkts ir interpretējams tādējādi, ka gadījumā, ja valsts tiesību aktos ir vienīgi paredzēts, ka
- šo valsts tiesību aktu izpratnē “iegrāmatošana” nozīmē “muitas parādam atbilstošās nodokļa summas ierakstīšanu uzskaites dokumentos vai jebkurā citā līdzvērtīgā dokumentā” ([*LGDA*] 1. panta 6. punkta izpratnē),
- un
- ka noteikumi attiecībā uz iegrāmatošanu un no muitas parāda izrietošo nodokļu summu samaksas nosacījumi ir paredzēti Eiropas Kopienas regulās ([*LGDA*] 3. panta izpratnē),
- muitas iestādes var atzīt, ka to veiktā nodokļa summas ierakstīšana 1552 B veidlapā vai ievadīšana “datorizētā muitas un akcīzes nodokļa” parādu datubāzē, kā arī šo iestāžu jebkurā citā veidā veiktā nodokļa summas ierakstīšana vai ievadīšana jebkādos citos līdzvērtīgos dokumentos ir uzskatāma par iegrāmatošanu Muitas kodeksa 217. panta 1. punkta izpratnē?
- 3) Vai gadījumā, ja muitas iestāžu veiktā nodokļa summas ierakstīšana 1552 B veidlapā var tikt uzskatīta par iegrāmatošanu Muitas kodeksa 217. panta 1. punkta izpratnē, Muitas kodeksa 217. pants ir interpretējams tādējādi, ka vienīgi precīzas no muitas parāda izrietošās nodokļa summas ierakstīšana 1552 B veidlapā ir atzīstama par iegrāmatošanu Muitas kodeksa 217. panta 1. punkta izpratnē?”

Par lūguma sniegt prejudiciālu nolēmumu pieņemamību

- 16 Savos rakstveida apsvērumos Beļģijas valdība apgalvo, ka uzdotie jautājumi zināmā mērā neietilpst Tiesas kompetencē. Faktiski veids, kādā iesniedzējtiesa šos jautājumus ir formulējusi, liekot Tiesai lemt par konkrētu valsts tiesību normu saderību ar Muitas kodeksa 217. panta 2. punktu. Tomēr Tiesas kompetencē nav lemt par dalībvalsts tiesību saderību ar Savienības tiesībām.
- 17 Šajā ziņā ir jānorāda, ka saskaņā ar pastāvīgo judikatūru, lai gan tiesvedībā, kas ierosināta, piemērojot LESD 267. pantu, Tiesai nav jāizvērtē valsts tiesību normu saderība ar Savienības tiesībām, ne arī jāinterpretē valsts normatīvie akti, Tiesa tomēr var iesniedzējtiesai sniegt visus Savienības tiesību interpretācijas elementus, kas tai ļautu izlemt jautājumu par šādu saderību, taisot spriedumu izskatāmajā lietā (it īpaši skat. 1993. gada 15. decembra spriedumu lietā C-292/92 *Hünernund* u.c., *Recueil*, I-6787. lpp., 8. punkts; 2007. gada 6. marta spriedumu apvienotajās lietās C-338/04, C-359/04 un C-360/04 *Placanica* u.c., Krājums, I-1891. lpp., 36. punkts, kā arī 2011. gada 10. novembra spriedumu lietā C-126/10 *Foggia - SGPS*, Krājums, I-10923. lpp., 29. punkts).
- 18 Šajā gadījumā, ņemot vērā šo jautājumu formulējumu, ir jāatzīst, ka ar tiem ir izteikts lūgums interpretēt Muitas kodeksa 217. panta 2. punktu, lai ļautu iesniedzējtiesai noteikt nodokļu summas iegrāmatošanas praktisko kārtību, nepieciešamo dokumentu veidu, kā arī to, vai var ņemt vērā vienīgi precīzas muitas nodokļa summas ierakstīšanu.
- 19 No minētā izriet, ka lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu ir atzīstams par pieņemamu.

Par prejudiciālajiem jautājumiem

- 20 Ar šiem trim jautājumiem, kas ir jāapskata kopā, iesniedzējtiesa būtībā vaicā, vai Muitas kodeksa 217. panta 2. punkts ir interpretējams tādējādi, ka ar to dalībvalstij ir uzlikts pienākums noteikt savos valsts tiesību aktos praktisko kārtību, kādā veicama muitas parāda rezultātā radušās nodokļa summas iegrāmatošana, ka, lai veiktu šo iegrāmatošanu, ir nepieciešami īpaši dokumenti un ka vienīgi precīzas summas ierakstīšanu var ņemt vērā.
- 21 Ir jāatgādina, ka no Muitas kodeksa 217. panta 1. punkta pirmās daļas izriet, ka "iegrāmatošana" notiek, muitas iestādēm ierakstot no muitas parāda izrietošo ievedmuitas vai izvedmuitas nodokļu summu uzskaites dokumentos vai jebkurā citā līdzvērtīgā dokumentā (2009. gada 16. jūlija spriedums lietā C-126/08 *Distillerie Smeets Hasselt* u.c., Krājums, I-6809. lpp., 22. punkts).
- 22 Ir arī jāatgādina, ka saskaņā ar minētā kodeksa 217. panta 2. punktu dalībvalstīm ir jānosaka iegrāmatošanas praktiskā kārtība, kas var atšķirties atkarībā no tā, vai muitas iestādes, ņemot vērā muitas parāda rašanās apstākļus, ir vai nav pārliecinātas par to, ka nodokļu summas, kas izriet no šā parāda, tiks samaksātas.
- 23 Tā kā Muitas kodeksa 217. pantā nav paredzēta ne "iegrāmatošanas" praktiskā kārtība šīs normas izpratnē, ne arī tehniskas vai formas minimālās prasības, šāda iegrāmatošana ir jāveic tā, lai nodrošinātu, ka kompetentās muitas iestādes ieraksta precīzu ievedmuitas vai izvedmuitas nodokļa summu, kas izriet no muitas parāda, uzskaites dokumentos vai jebkurā citā līdzvērtīgā dokumentā, lai it īpaši panāktu, ka attiecīgo summu iegrāmatošana tiek skaidri veikta arī attiecībā uz parādnieku (2010. gada 28. janvāra spriedums lietā C-264/08 *Direct Parcel Distribution Belgium*, Krājums, I-731. lpp., 23. punkts).
- 24 Līdz ar to dalībvalstīm savos valsts tiesību aktos jānosaka praktiskā kārtība, kādā veicama muitas nodokļa iegrāmatošana, jo pietiek ar muitas pārvaldes pasākumiem.

- 25 Turklāt attiecībā uz nepieciešamo dokumentu veidu Tiesa jau ir nospriedusi, ka, ņemot vērā rīcības brīvību, kāda piešķirta dalībvalstīm saskaņā ar Muitas kodeksa 217. panta 2. punktu, ir jāuzskata, ka dalībvalstis var noteikt, ka no muitas parāda izrietošās nodokļa summas iegrāmatošanu veic, minēto summu ierakstot protokolā, ko, lai konstatētu piemērojamo muitas tiesību aktu pārkāpumu, sagatavo kompetentās muitas iestādes (iepriekš minētie spriedumi lietā *Distillerie Smeets Hasselt* u.c., 25. punkts, kā arī lietā *Direct Parcel Distribution Belgium*, 24. punkts).
- 26 Tādējādi Muitas kodeksa 217. panta 2. punktā, runājot par dokumentiem, nav noteikts pienākums izmantot uzskaites dokumentus, jo pietiek ar dokumentu papīra formā vai elektroniskā veidā, ar nosacījumu, ja tajā ir ierakstīta precīza muitas nodokļa summa.
- 27 Faktiski attiecībā uz iegrāmatojamā muitas nodokļa precīzas summas ierakstīšanu šī sprieduma 23. punktā ir atgādināts, ka šāda iegrāmatošana ir jāveic tā, lai nodrošinātu, ka kompetentās muitas iestādes ieraksta precīzu ievedmuitas vai izvedmuitas nodokļa summu, kas izriet no muitas parāda, uzskaites dokumentos vai jebkurā citā līdzvērtīgā dokumentā.
- 28 Ja šī summa nav pareiza, arī [parādniekam] paziņotā summa nav spēkā. Šo summu tomēr nodokļu iestādes var labot uzskaites dokumentos, nosūtot pēc tam parādniekam jaunu paziņojumu.
- 29 Faktiski saskaņā ar Muitas kodeksa 221. panta 1. punktu pirms piedzenamās nodokļa summas paziņojuma attiecīgās dalībvalsts muitas iestādēm šī summa ir jāiegrāmato un, ja šī summa nav iegrāmatorota saskaņā ar Muitas kodeksa 217. panta 1. punktu, iestādes to nevar piedzīt, tomēr tās saglabā iespēju izdot jaunu paziņojumu par šo pašu summu, ievērojot Muitas kodeksa 221. panta 1. punktā paredzētos nosacījumus un noilguma noteikumus, kas ir spēkā datumā, kad radies muitas parāds (skat. it īpaši 2008. gada 9. jūlija rīkojumu lietā *C-477/07 Gerlach & Co.*, 30. punkts, kā arī iepriekš minēto spriedumu lietā *Direct Parcel Distribution Belgium*, 39. punkts).
- 30 Līdz ar to, ņemot vērā visu iepriekš minēto, uz uzdotajiem jautājumiem ir jāatbild, ka Muitas kodeksa 217. panta 2. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka, tā kā šajā pantā nav paredzēta iegrāmatošanas praktiskā kārtība šīs normas izpratnē, tas ļauj dalībvalstīm noteikt praktisko kārtību, lai iegrāmatorotu muitas parāda rezultātā radušos nodokļa summu, nenosakot tām pienākumu noteikt savos valsts tiesību aktos kārtību, kādā veicama šī iegrāmatošana – minētā iegrāmatošana ir jāveic tā, lai nodrošinātu, ka kompetentās muitas iestādes ieraksta precīzu ievedmuitas vai izvedmuitas nodokļa summu, kas izriet no muitas parāda, uzskaites dokumentos vai jebkurā citā līdzvērtīgā dokumentā, lai it īpaši panāktu, ka attiecīgo summu iegrāmatošana tiek skaidri veikta arī attiecībā uz parādnieku.

Par tiesāšanās izdevumiem

- 31 Attiecībā uz lietas dalībniekiem šī tiesvedība ir stadija procesā, kuru izskata iesniedzējtiesa, un tā lemj par tiesāšanās izdevumiem. Izdevumi, kas radušies, iesniedzot apsvērumus Tiesai, un kas nav minēti lietas dalībnieku izdevumi, nav atlīdzināmi.

Ar šādu pamatojumu Tiesa (piektā palāta) nospriež:

Padomes 1992. gada 12. oktobra Regulas (EEK) Nr. 2913/92 par Kopienas Muitas kodeksa izveidi, kas grozīta ar Eiropas Parlamenta un Padomes 1996. gada 19. decembra Regulu (EK) Nr. 82/97, 217. panta 2. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka, tā kā šajā pantā nav paredzēta iegrāmatošanas praktiskā kārtība šīs normas izpratnē, tas ļauj dalībvalstīm noteikt praktisko kārtību, lai iegrāmatorotu muitas parāda rezultātā radušos nodokļa summu, nenosakot tām pienākumu noteikt savos valsts tiesību aktos kārtību, kādā veicama šī iegrāmatošana – minētā iegrāmatošana ir jāveic tā, lai nodrošinātu, ka kompetentās muitas iestādes ieraksta precīzu

ievedmuitas vai izvedmuitas nodokļa summu, kas izriet no muitas parāda, uzskaites dokumentos vai jebkurā citā līdzvērtīgā dokumentā, lai it īpaši panāktu, ka attiecīgo summu ieogrāmatošana tiek skaidri veikta arī attiecībā uz parādnieku.

[Paraksti]